Rok I. 15 grudnia 1934 roku. Nr 10.

PISMO REKOLEKCYJNE

WYCHODZI DWA RAZY NA MIESIĄC
NAKŁADEM ZGROMADZENIA PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO.

Redaktor: Ks. Józef Małysiak Z. P. P. :-: Wydawca: Ks. Antoni Sobczyński Z. P. P
Redakcja i Administracja: Kielce, ul. Niepodległości 35. Telefon Nr 1283.

Zamiast prenumeraty prosimy o dobrowolne ofiary na Dom Rekolekcyjny w Kielcach. Ofiary można przesyłać na konto Zdromadzenia Przemienienia Pańskiego w Kielcach, P. K. O. Nr 145.993.

Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

TREŚĆ:

Przy nadchodzących Świętach Bożego Narodzenia ślemy życzenia

„WESOŁYCH ŚWIĄT"

J. Em. Ks. Kardynałowi Prymasowi Augustowi Hlondowi, J. Ekscelencji Ks. Biskupowi Augustynowi Łosińskiemu, Protektorowi Zgromadzenia Przemienienia Pańskiego, Ich Eks. Ks. Ks. Arcybiskupom, Ich Eks. Ks. Ks. Biskupom, naszym Propagatorom, Rekolektantom i Rekolektantkom, Czytelnikom i Czytelniczkom „Pisma Rekolekcyjnego". Niech Boża Dziecina raczy błogosławić Waszym pracom i przedsięwzięciom! Niech pociągnie ku Sobie jaknajwięcej dusz na ścisłe ćwiczenia duchowne do domów rekolekcyjnych!

REDAKCJA.

KALENDARZYK
ŚWIĄT I ŚWIĘTYCH NA GRUDZIEŃ 1934 ROKU.

16. N. 3 Adw. — ś. Euzebjusza bp. m.
17. P. ś. Łazarza bisk. wyzn.
18. W. ś. Oczekiwanie N. Marji P.
19. Ś. *Suche dni.* — ś. Nemezjusza m.
20. C. ś. Teofila męcz.
21. P. *Suche dni.* — ś. Tomasza ap.
22. S. *Suche dni.* — ś. Zenona męcz.
23. N. 4 Adwentu — ś. Wiktorji p. m.
24. P. *Wigilja.* — śś. Adama i Ewy.
25. W. Boże Nar. — ś. Anastazji m.
26. Ś. ś. Szczepana męcz.
27. C. *ś. Jana ap. ew.*
28. P. *śś. Młodzianków mm.*
29. S. ś. Tomasza bisk. męcz.
30. N. 1-sza po Bożem Narodzeniu — ś. Eugenjusza bisk. wyzn.
31. P. ś. Sylwestra pap. wyzn.

NARODZENIE — ODRODZENIE.

— Ani myśli nie miałem nigdy o zamkniętych rekolekcjach, kochany Stachu, i pierwej mogłem się śmierci spodziewać, niż tego, że będę na ćwiczeniach duchownych. Ale kochane Matczysko tak mnie zachęcało, żem się wreszcie zdecydował pojechać do domu rekolekcyjnego. Mówiła Matka, że koledzy moi już byli, a ja jeszcze nie. Więc na takie powiedzenie nie mogłem już znaleźć żadnej wymówki i pojechałem.

— No a jakże, czy czujesz się teraz szczęśliwym, Janku?

— Ach, jeszcze jak! Mówię ci Stachu, że tylko jednego żałuję, to jest tego, żem już dawniej rekolekcyj nie odprawił.

— Szczęścia, jakie się wynosi z domu rekolekcyjnego, nikt przedstawić nie zdoła, to się nie da wyrazić, to tylko wyczuć można, tego tylko można na sobie samym doświadczyć.

— Mówię ci, że jestem ogromnie szczęśliwy i na duchu odnowiony. Teraz tylko wytrwać mi trzeba.

— A kiedy do domu wróciłem i kochane Matczysko przywitałem, rękę Jej ze czcią całując, tom powiedział: Moja Matko, był czas, kiedyś mnie porodziła, gdym na ten świat z żywota Twego wyszedł, a dziś toś mnie odrodziła przez zamknięte rekolekcje, które za Twą namową z wielką radością duszy odprawiłem. Wielką chwilą jest nasze narodzenie, bo ono daje nam wieczne istnienie, ale jakże drogiem jest odrodzenie się na duchu, skoro zapewnia wieczne zbawienie! *J. M.*

Z ROZMYŚLAN REKOLEKCYJNYCH.
Boże Narodzenie.

„Zwiastuję wam wesele wielkie: albowiem narodził się wam dziś Zbawiciel“ — *mówił anioł pasterzom przy Betleem.*

Pasterze usłuchali wezwania i poszli do Bożej Dzieciny, by nauczyć się posłuszeństwa, ubóstwa i wesołości ducha.

1. Jezus nowonarodzony uczy nas cnoty posłuszeństwa.

Pierwsza to była cnota, którą praktykował Bóg wcielony, gdyż na życzenie i rozkaz Ojca zszedł na ziemię, stał się człowiekiem, pracował i cierpiał, modlił się i trudził, poświęcał się dla dusz ludzkich i wszystko dla nich oddał, bo oddał Siebie samego na krzyżu, a potem w Najśw. Sakramencie Ołtarza.

Naprawdę, Jezus zawsze był poszłuszny, a posłuszny był nie tylko Ojcu swemu niebieskiemu, lecz i Matce Swojej i Opiekunowi Swemu — posłuszny był wszelkiej władzy, tak duchownej, jak też i świeckiej.

Nietylko podziwiajmy, lecz i naśladujmy Pana Jezusa w Jego cnocie poszłuszeństwa.

2. Powinniśmy też podziwiać i naśladować cnotę ubóstwa Pana Jezusa.

Wielki, potężny i wszechmocny Bóg staje się jako człowiek najuboższym z ludzi. W stajni się rodzi, nic niema swojego i dla siebie, prócz tego, co mu podali ludzie. Rodzi się i umiera, nie mając żadnej wygody, tylko stajnię i krzyż, a w całem życiu swojem nic nie ma i nic nie posiada, do tego stopnia, że jak sam powiedział: „Ptaki mają swe gniazda i lisy mają swoje nory, a Syn Człowieczy nie ma gdzie głowy skłonić“.

Czyż nie dziwne to skrajne ubóstwo Pana Jezusa?

Czemuż wobec tego narzekamy na brak różnych rzeczy?

3. Wreszcie u Jezusa znajdziemy nietylko naukę cnoty posłuszeństwa i ubóstwa, lecz także dużo wesołości ducha.

Boża Dziecina do nas się uśmiecha tak, jak się uśmiechała do prostych pasterzy i do wielkich królów.

Jezus pragnie, byśmy Bogu z weselem i radością ducha służyli, byśmy nietylko w wesołej, lecz i w ciężkiej chwili życia naszego byli zadowoleni i pogodni.

Poproszę Boże Dziecię o łaskę i pomoc w praktykowaniu posłuszeństwa, ubóstwa i wesołości ducha.

Ks. Józef Małysiak Z. P. P.

TERMINARZ REKOLEKCYJNY.

W domu rekolekcyjnym Zgromadzenia Przemienienia Pańskiego, Kielce, ul. Niepodległości 35 (niedaleko od dworca kolejowego):

Dla mężczyzn 12 — 16 stycznia. Dla funkcjonarjuszy kolejowych 18 — 22 stycznia. Dla panów z inteligencji 5—9 lutego. Dla kapłanów 11—15 lutego,

Rozpoczęcie rekolekcyj zawsze pierwszego dnia o godzinie 8-ej wieczorem. Zakończenie ostatniego dnia rano.

Wszystko otrzymuje się w domu rekolekcyjnym (od kolacji pierwszego dnia przez całe 3 dni do śniadania piątego dnia) za opłatą 8 — 10 zł. Osoby zamożniejsze składają większą ofiarę. Prawdziwie ubodzy znajdą miejsce bezpłatnie.

Prosimy zgłaszać się zawczasu listownie z podaniem swego dokładnego adresu, stanu i zawodu.

Zgłoszenia należy przesyłać pod adresem: Zgromadzenie Przemienienia Pańskiego, Kielce, ul. Niepodległości 35. Stamtąd przyjdzie „karta przyjęcia“ na rekolekcje zamknięte.

W domu rekolekcyjnym Towarzystwa Pracy Betańskiej w Kielcach, ul. Złota 27. (niedaleko dworca kolejowego):

Dla panien po 30 roku życia 2 — 6 stycznia 1935. Dla panien, które śluby panieństwa składają 7 — 11 stycznia. Dla matek 27 — 31 stycznia.

Rozpoczęcie rekolekcyj zawsze pierwszego dnia o godzinie 8-ej wieczorem. Zakończenie ostatniego dnia rano.

Wszystko otrzymuje się w domu rekolekcyjnym (od kolacji pierwszego dnia przez całe 3 dni do śniadania piątego dnia) za opłatą 8 — 10 zł. Osoby zamożniejsze składają większą ofiarę. Prawdziwie ubogie znajdą miejsce bezpłatnie.

Prosimy zgłaszać się zawczasu listownie z podaniem swego dokładnego adresu, stanu i zawodu.

Zgłoszenia należy przesyłać pod adresem, Siostry Betanki — Kielce, ul. Złota 27. Stamtąd przyjdzie karta przyjęcia na rekolekcje zamknięte.

W domu rekolekcyjnym w Częstochowie, ul. św. Barbary 43:

Dla nauczycielek 10 — 14 stycznia 1935 r.

Początek rekolekcyj pierwszego dnia wieczorem o godz. 19-ej, koniec ostatniego dnia rano. Koszta utrzymania od 8 do 12 zł. Zgłoszenia przyjmuje Zarząd Diecezjalnego Domu Rekolekcyjnego.

U OO. Salwatorjanów w Trzebini:

Dla panien III Zakonu 7 — 11 stycznia 1935. Dla niewiast 15 — 19 stycznia. Dla panien, które składają śluby panieństwa 20 — 24 stycznia. Dla mężczyzn 27 — 31 stycznia.

W Sidzinie na Podhalu, p. Jordanów:

Dla dziewcząt 15 — 19 lutego. Dla matek 19 — 23 lutego. Dla mężczyzn 23 — 27 lutego. Dla młodzieńców od 27 lutego do 3 marca.

W domu rekolekcyjnym OO. Dominikanów w Jarosławiu:

Dla kapłanów 7 — 11 stycznia 1935.

O wczesne zgłoszenia uprasza przełożony domu.

SS. Betanki, Puszczykowo pod Poznaniem.

Panie, które sobie życzą odprawić pojedyńczo rekolekcje zamknięte, mogą to uczynić każdej chwili. Należy przywieźć koc, ręcznik i bieliznę pościelową. Po otrzymaniu zgłoszenia wysyłamy kartę przyjęcia. Opłata wynosi 12 zł. Zgłoszenia i informacje pod adresem: SS. Betanki, Puszczykowo pod Poznaniem (telefon 29).

SS. Betanki, Kielce, ul. Złota 27.

Każdej chwili mogą panie odprawić pojedyńczo zamknięte rekolekcje. Adres jak wyżej. Opłata 12 zł.

Klasztor SS. Urszulanek — Zakopane — Antołówka nad koleją
telefon 538.

Każdej chwili mogą panie i panienki odprawić u nas pojedyńczo lub grupami do 25 osób zamknięte rekolekcje. Kaplica na miejscu.

W POGONI ZA DUSZAMI.

Misja parafjalna w Mnichowie.

Pierwszą misję, jako członkowie Zgromadzenia Przemienienia Pańskiego, odprawiliśmy w Mnichowie, koło Jędrzejowa.

Ładnie się złożyło, że rozpoczęcie misji przypadło na niedzielę misyjną, a zakończenie na święto Chrystusa Króla.

Niezwykle piękna pogoda i ciepło ułatwiały uczęszczanie na kazania, zwłaszcza tym, którzy dziś ciepłych ubrań nie mają.

Także i sąsiednie parafje korzystały z misji, a w samej parafji było dzięki Bogu dużo nawróceń i piękny owoc misyjny.

Przy starożytnym, pełnym pamiątek i rzeźb oryginalnych kościele, stanął śliczny misyjny krzyż, ofiarowany przez miejscowego Obywatela — Kolatora.

Niech Bógu będzie chwała, korzyść duszom i radość miejscowemu Duszpasterzowi, ks. Proboszczowi Śliwakowskiemu.

Warto zaznaczyć, że ks. prob. Śliwakowski wziął do pomocy na plebanji i w pracy parafjalnej Siostry Betanki z Kielc, które nietylko gospodarstwem kierują, lecz także pracują w żeńskich stowarzyszeniach i bractwach.

Niedawno temu rozpoczęła jedna z Sióstr w Mnichowie 3-miesięczny kurs szycia i krawieczyzny.

Rekolekcje zamknięte w Ogrodzieńcu.

Na zaproszenie gorliwego duszpasterza ks. dr. Jana Podkopała ks. Antoni Sobczyński kierował rekolekcjami zamkniętemi w Ogrodzieńcu diecezji Kieleckiej: 23 — 27 maja dla 63 kobiet; 27 — 31 maja dla 48 mężczyzn; 9 — 13 czerwca dla 134 panien; 21 — 25 czerwca dla 66 młodzieńców; od 28 października do 1 listopada dla 104 kobiet. Ogółem w parafjalnym domu rekolekcyjnym w Ogrodzieńcu, urządzonym pomysłowo na wikarjacie i organistówce, odprawiło rekolekcje zamknięte 315 osób, a w tej liczbie 226 parafjan miejscowych; reszty rekolektantów dostarczyły parafje sąsiednie.

Na chlubę Ryczowa należy zaznaczyć, że z tej biednej i oddalonej od kościoła parafjalnego w Ogrodzieńcu wsi, liczącej 800 mieszkańców wraz z maleńkiemi dziećmi, odprawiło rekolekcje zamknięte 96 osób, a mianowicie: 54 kobiety, 24 panny, 9 mężczyzn, 9 młodzieńców.

Pomyśleć sobie tylko, że w Polsce jest jedna taka wieś Ryczów, w której w roku 1934 rekolekcje zamknięte odprawiło 12% ludności!

Pomyśleć sobie tylko, że w Polsce jest jedna taka parafja Ogrodzieniec w okolicy, gdzie 5% parafjan odprawiło rekolekcje zamknięte.

Odliczmy dzieci, a możemy powiedzieć bez przesady, że w parafji Ogrodzienieckiej każdy dziesiąty dorosły parafjanin, a we wsi Ryczowie nawet co czwarty dorosły parafjanin, przeszedł przez Chrystusową szkołę rekolekcyj zamkniętych!

Na rekolektantach wzorują się inni parafjanie w życiu religijnem. Nic tedy dziwnego, że na uroczystość Chrystusa Króla w Ogrodzieńcu do Komunji świętej przystępowało 600 osób.

Błogosławieństwo Boże spływa na takie miasta i wioski, na takie właśnie parafje.

LISTY.

Czcigodny Księże!

Wiadomość o opuszczeniu Trzebini, gdzie Czcigodny Ksiądz tak skutecznie pracował, była dla nas istną niespodzianką. Lecz uznając w tem wolę Bożą i większą chwałę Bożą, ślemy Czcigodnemu Księdzu Założycielowi nowego Zgromadzenia najserdeczniejsze życzenia, by zapoczątkowane dzieło z pomocą Bożą, przyczyniło się do jaknajwiększej chwały Bożej uświęceniu dusz i dobra Ojczyzny naszej.

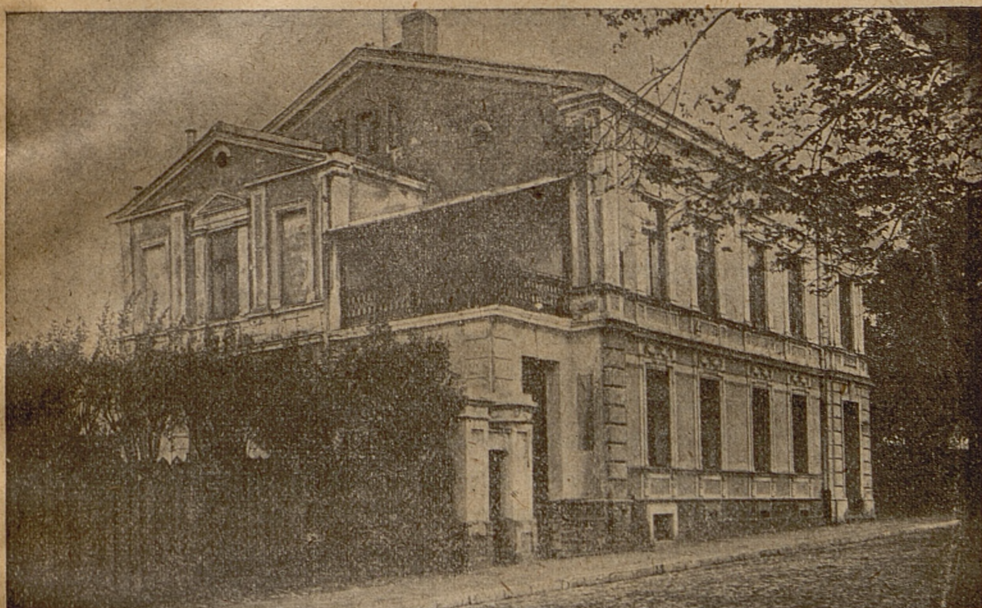
Z wyrazami głębokiego szacunku i życzliwości
Dyrekcja Arcybractwa Straży Honorowej.

Ks. Proboszcz Szwedziński z Bucza (archidiec. poznańska), wzywając Siostry Betanki do pracy na plebanji i w parafji, pisze między innemi: „Dobrzeby było, gdyby Siostry Betanki były w Buczu także i dlatego, że myślę nadać plebanji charakter Domu rekolekcyjnego, w którym możnaby odprawiać rekolekcje. Czyby mi ks. Superjor nie mógł w tem coś doradzić? Chciałbym wkrótce urządzić półzamknięte rekolekcje dla mężczyzn...“

Brawo! A to wspaniała propaganda rekolekcyj! Oby właśnie na miejscu, w parafji można było czyto w domu parafjal-

nym, czy zakładzie jakim, albo wreszcie i na plebanji urządzać zamknięte lub półzamknięte rekolekcje!

J. E. Najprzewielebniejszy Ksiądz Biskup Rospond z Krakowa przesłał dodające otuchy życzenia w słowach: „...Życzę Czcigodnemu Ks. Superjorowi błogosławieństwa Bożego w realizowaniu wielkich myśli ku chwałę Bożej i dobra dusz".

Pierwszy dom, w którym mieszkali członkowie Zgromadzenia Przemienienia Pańskiego w Kielcach na placu św. Leonarda od 17 sierpnia do 1 grudnia 1934 r.

WIADOMOŚCI REKOLEKCYJNE.

Związek Księży Rekolekcjonistów Diecezji Tarnowskiej.

Wychodząc z założenia, że najlepszym środkiem do wychowania gorliwych członków Akcji Katolickiej, prawdziwych apostołów świeckich, są rekolekcje, a zwłaszcza rekolekcje zamknięte, powołano do życia Związek Księży Rekolekcjonistów przy Diecezjalnym Instytucie Akcji Katolickiej w Tarnowie, którzy co roku przeprowadzać będą rekolekcje zamknięte dla działaczy z ośrodków parafjalnych Akcji Katolickiej.

Dla członków Związku urządzono specjalny kurs w seminarjum duchownem w Tarnowie. Na kursie tym wygłoszono następujące referaty: „Znaczenie rekolekcyj zamkniętych" —

ks. prał. Mazur; „Zalety dobrego rekolekcjonisty“ — ks. prof. dr. Jan Bochenek; „Wskazania praktyczne dla rekolekcjonistów“ — ks. dyr. K. Pękala; „Życie wewnętrzne rekolekcjonisty“ — J. E. Ks. Biskup Sufragan dr. Edward Komar.

Tarnowski Związek Księży Rekolekcjonistów przystępuje natychmiast do pracy. W pierwszym kwartale 1935 roku odbędą się rekolekcje zamknięte dla członków stowarzyszeń katolickich w Mielcu, Dębicy, Bochni, Rytrze, Szczawnicy, Sędziszowie Młp., Bieczu, Tarnowie, Białej Niżnej, Jazowsku i Tuchowie. (KAP.)

DO CZYTELNIKÓW „PISMA REKOLEKCYJNEGO“.

Prosimy naszych kochanych Czytelników i Czytelniczki „Pisma Rekolekcyjnego“, by byli łaskawi wszelkie ofiary czy na „Pismo Rekolekcyjne“, czy też na Dom Rekolekcyjny, czy wreszcie dla Zgromadzenia Przemienienia Pańskiego przesyłać blankietem nadawczym P. K. O. Nr 145.993 pod adresem: **Zgromadzenie Przemienienia Pańskiego.** Możnaby też drobne kwoty przesyłać w liście znaczkami pocztowemi.

Prosimy o podanie nam adresów osób, które zechcą czytać „Pismo Rekolekcyjne“ i niem się interesować.

Prosimy to pismo zawsze i wszędzie rozszerzać.

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach, ul. 3-go Maja 2.